

अर्थ

“ अर्थ एव प्रधानः ” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति । — कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष १५

पुणे, बुधवार तारीख २३ नोव्हेंबर, १९४९

अंक ४५

बँक ऑफ पूना, लिमिटेड.

(शेड्यूल्ड बँक)

अधिकृत भांडवल	रु. ५०,००,०००
विक्रीस काढलेले भांडवल	रु. २५,००,०००
वसूल भांडवल	रु. १२,५०,०००

मध्यम वर्गीयांना मासिक उत्पन्नांतून एका रकमेने मुलांच्या शिक्षणाचा खर्च भागवत नाही. दरमहा ५ रु. नियमित शिष्टक टाकल्यास पांच वर्षांत ३०० रुपये स्वतःचे होतात. अशा बचत योजनेच्या रकमेवर ३ टक्कापर्यंत व्याज मिळण्याची सोय.

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

जास्त माहितीसाठी मुख्य कचेरीस अगर शाखांस लिहा.

मुख्य कचेरी:- ४५५ रविवार पेठ, पुणे नं. २

स्थानिक शाखा:- (१) भवानी पेठ. (२) सदाशिव पेठ.

बाहेरगावच्या शाखा:- (१) टिळक चौक, सोलापूर, (२) वखार भाग, सांगली.

वांठिया बँक लिमिटेड

हेड ऑफिस—पनवेल जि. कुलाबा.

अधिकृत व स्वपलेले भांडवल	रु. ५,००,०००
वसूल झालेले भांडवल	रु. ४,७७,२५०
रिझर्व्ह व इतर फंड	रु. ४७,०००
खेळते भांडवल	रु. ६३,००,०००

शाखा

मुंबई:- ६५।६७ झव्हेरी वखार.	पुणे:- १२६८ भवानी पेठ.
अहमदनगर:- वखार पेठ.	बेलापूररोड:- पोस्टासमोर,
कल्याण:- शिवाजी चौक.	भिवंडी:- वखार पेठ.

बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स

श्रीमंत शेट रतनचंद भिकम-दास वांठिया-अध्यक्ष.	श्रीमंत गंगाधर विष्णू ऊर्फ नानासाहेब पुराणिक.
” ” केशरचंद आनंद-राम वांठिया.	श्री. रा. केशव गोविंद लिमये वी. ए. एलएल., वी. वकील पनवेल.
” ” खिवराज आनंद-राम वांठिया.	” जे. एस. कासट वी. कॉम.
” ” विरदीचंद भूरचंद वांठिया-मॅ. डायरेक्टर.	” एस. आर. घासवाला (सेटल ऑटो सर्व्हिस)
” ” चुनिलाल जसरूप मुनोथ.	” ताराचंद दगडूराम भंडारी कापडाचे व्यापारी अहमदनगर.
” ” रघुजी भिमजी रंग-परिया.(ऑ.मॅजिस्ट्रेट.)	

श्री. रा. गणेश भैरव साठे, जनरल मॅनेजर.

★ बँकिंगची सर्व प्रकारची कामे केली जातात. ★ विशेष माहितीसाठी समक्ष भेदा अगर लिहा.

श्री. आर. पी. जोशी, B. A., Cert. A. I. I. B. मॅनेजर.

केंसाच्या सौंदर्याकरिता—

पंढरिनाथ ब्रिलियन्टाईन वापरा.

तयार कपड्यांचे
व्यापारी

महिंद्रकर ब्रदर्स

बुधवार चौक,
पुणे

पांच हॉर्स पावरचे डिझेल इंजिन

च्यावयाचे म्हणजे ते किलोस्कर पीटरच ! संपूर्ण पंपिंग
सेटही मिळेल. चौकशी करा.

केळकर बंधू, बुधवार चौक, पुणे शहर.

विविध माहिती

पाकिस्तानचा गहू आणि अवमूल्यन—पाकिस्तानच्या शेतांची सात्याच्या चिटणिसांनी अशी माहिती सांगितली की, १९५३ सालच्या सुमारास पाकिस्तानांत निर्यात करण्याइतके अन्नधान्य निर्माण होईल. पाकिस्तान हिंदुस्थानला १,७५,००० टन गहू देण्यास कराराप्रमाणे तयार होता. परंतु रुपयाच्या अवमूल्यनामुळे हिंदुस्थानला तो घेता आला नाही.

अमेरिकेत मोटारीचे प्रचंड उत्पादन—डेट्रॉइट येथील कारसाऱ्यांतून ५३,५८,४२१ वी मोटार नुकतीच बाहेर पडली. अमेरिकेच्या वार्षिक मोटार उत्पादनाचा हा सर्वात अधिक आकडा आहे. ह्या उत्पादनापैकी ४५,००,००० मोटारी उतारुंची वहातूक करण्याच्या आहेत.

पाकिस्तानांत साखरेचा कारखाना—वायव्य सरहद्द प्रांतांत मारदान येथे आशिया खंडातील सर्वात मोठा साखरेचा कारखाना उभारला जात आहे. ह्या कारखान्याच्या यंत्र-सामुग्राचे वजन ४५ हजार टन आहे, आणि ती डब्रॉ येथील एका ब्रिटिश कंपनीने पुरविलेली आहे. कारखान्यांतून फेब्रुवारी १९५० च्या सुमाराला साखर तयार होऊ लागेल. वार्षिक उत्पादन सुमारे ५०,००० टन होईल. त्या शिवाय उसाच्या रसाच्या मळीपासून पॉवर अल्कोहलही तयार करण्यांत येणार आहे.

आयात निर्बंधांचा परिणाम—हिंद सरकारने सप्टेंबर महिन्यांत सुलभ आणि दुर्लभ चलनांच्या देशांतून आयात होणाऱ्या मालावर निर्बंध जाहीर केले. त्यामुळे परदेशांतील मालाच्या हिंदी वृत्तपत्रांतील जाहिराती कमी झाल्या आहेत. १९५० साली निर्बंध अधिकच वाढण्याचा संभव असल्याने परकीय जाहिरातदार आपला जाहिरातीवरील खर्च ४० टक्क्यांनी तरी कमी करतील, असा अंदाज करण्यांत आला आहे.

साखरेचे उत्पादन वाढवणे म्हणून—हिंदमधील साखरेचे उत्पादन वाढविण्यास उत्तेजन मिळावे म्हणून सरकारने दर मनावर ९ आणि ह्या कमी दराने जकात आकारण्याचे जाहीर केले आहे. ज्या कारखान्यांचे साखरेचे उत्पादन १९४९-५० च्या हंगामांत १९४८-४९ च्या हंगामापेक्षा ५ टक्क्यापेक्षा अधिक होईल, त्यांना ह्या अधिक झालेल्या उत्पादनावरील जकातीची रकम वरील हिशेबाने परत मिळणार आहे.

हिंदी प्रवाशांनी परदेशी किती पैसे न्यावेत ?—हिंदी प्रवाशांनी परदेशांत सर्चासाठी नेण्याच्या रकमेत हिंद सरकारने कपात केली आहे असे समजते. इंग्लंड आणि इतर सुलभ चलनाच्या देशांत तीन महिन्यांसाठी ४५० पौंड, तीन वर्षांच्या काळांत, एकदाच नेता येतील. पूर्वी ही रकम ८०० पौंड होती. स्वित्झरलंड, बेल्जम, इत्यादी देशांत जाणाऱ्या प्रवाशांना ५० पौंड नेता येतील.

पाकिस्तानसाठी अमेरिकन पोलाद—पाकिस्तानची पोलादाची गरज आणि त्या देशांत पोलाद निर्माण करण्याची शक्यता ह्यासंबंधी पहाणी करण्यासाठी अमेरिकन पोलादवाल्यांचे एक मंडळ लौकरच पाकिस्तानांत जाणार आहे. ह्या मंडळाला काही अमेरिकन बँकांचा पाठिंबा आहे असे समजते. पाकिस्तानने मागणी केल्यास पोलाद पुरविण्याची व्यवस्था हे मंडळ करणार आहे.

बँका व विमा कंपन्यांमधील औद्योगिक तंटे—ज्या बँकांच्या अगर विमा कंपन्यांच्या एकाहून अधिक प्रांतांत शाखा आहेत, त्यांच्यांत उद्भवलेल्या औद्योगिक तंट्यासंबंधी ग. जनरलनी एक वटहुकूम काढला आहे. ह्या वटहुकूमामुळे अशा तंट्यांची दखल-गिरी घेण्याचे काम प्रांतिक सरकारांच्या औद्योगिक कोर्टांकडून काढून घेण्यांत आले आहे. हे तंटे मध्यवर्ती सरकारने नेमलेल्या ट्रायब्यूनलकडेच सोपविण्यांत आले पाहिजेत.

पूर्व आफ्रिकेतील भुईमुगाची लागवड—पूर्व आफ्रिकेत ओम्बेरसीज फुड कॉर्पोरेशन ह्या संघटनेतर्फे भुईमुगाची लागवड करण्याची मोहीम ब्रिटिश सरकारने अंगावर घेतली होती. ह्या मोहिमेच्या पहिल्या वर्षाच्या कार्यासंबंधी हिशेबतपासनीसांचा अहवाल प्रसिद्ध झाला आहे. ह्या मोहिमेंत उत्पादनाच्या मानाने खर्च अधिक झाल्याचे आढळून आले आहे. भुईमुगाच्या लागवडीची मूळ कल्पना ज्या कंपनीने काढली, तिच्या अंदाजाप्रमाणे २५,००,००० एकर जमीन लागवडीसाठी यावयास पाहिजे होती आणि ४,००,००० टन भुईमुग अगर १,६०,००० टन तेल दरवर्षी उत्पन्न व्हावयास पाहिजे होते. १९४८ साली कॉर्पोरेशनने ही योजना आपल्याकडे घेतल्यापासून फक्त २,१५० टन भुईमुगच निर्माण झाला.

ब्रिटनच्या सिनेमाच्या धंद्यावर संकट—ब्रिटनमधील सिनेमाच्या धंद्यापैकी जवळ जवळ तीन चतुर्थांश विभागावर नियंत्रण ठेवणारे मि. रँक ह्यांनी आपल्या भागीदारांना घक्का देणारे वृत्त नुकतेच जाहीर केले. २५, जून १९४९ रोजी संपलेल्या वर्षात मि. रँक ह्यांच्या कंपन्यांना ३३,५०,००० पौंड नुकसान सोसावे लागून १,६३,००,००० पौंड बँकांचे देणे झाले, असे त्यांनी सांगितले. ह्या धंद्यावरील कराची जबर आकारणी अशीच चालू राहिल्यास ब्रिटिश चित्रपटगृहांतून बहुतेक सर्व अमेरिकन चित्रपट दाखविण्यास सुरवात होईल अशी भीति ब्रिटिश वृत्तपत्रांनी व्यक्त केली आहे.

रशियाचा सोन्याचा सांठा—रशियाने आपल्याजवळील सोन्याच्या सांठ्याचा उपयोग करून रूबल-गट स्थापन करण्याचे ठरविले आहे असे कळते. रशिआंत सध्या सोन्याच्या २०० खाणी असून, जगातील सोन्याच्या उत्पादनांत रशिआ पहिलाच नसला तरी दुसरा सास आहे. रशिआचा सोन्याचा सांठा अमेरिकेच्या सालोसाल आहे. रशिआतील रहाणांचे मान पश्चिमेकडील राष्ट्रांच्या बरोबरीचे झाले म्हणजे रशिआ आपली सरहद्द सुली करील असाही अंदाज करण्यांत आला आहे.

भारतासाठी अजैटायनाचा गहू—हिंद सरकारने अजैटायनाच्या सरकारशी एक व्यापारी करार केला आहे असे समजते. कराराच्या अटीप्रमाणे ५०,००० टनांच्या तागाच्या वस्तू देऊन त्यांच्या बदला ३,५०,००० टन गहू हिंद सरकार आयात करणार आहे. पं. नेहरू अमेरिकेला जाण्यापूर्वी रशियाशीही गव्हाबाबत बोलणी चालू होती. परंतु रशिअन सरकारने गव्हाच्या किंमती एकदम वाढविल्या व त्यामुळे हिंदला तो गहू घेणे परवडले नाही अशी वार्ता आहे.

अर्थ

बुधवार, ता. २३ नोव्हेंबर, १९४९.

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

स्टर्लिंग-गटाची डॉलर-तूट व हिंद्या व्यापार

युरोपच्या आर्थिक कमिशनने आपल्या आर्थिक पत्रकांत स्टर्लिंग-गटाच्या देशांची डॉलर्स व सोने या बाबतीत माहिती दिली आहे. त्या माहितीचा मुख्य आशय पुढे दिला आहे. स्टर्लिंग गटांतील हिंद, पाकिस्तान, मलाया व दक्षिण आफ्रिका या देशांच्या व्यापारी परिस्थितीमुळे आजचा डॉलर्सचा दुष्काळ प्रामुख्याने निर्माण झाला आहे. १९३८ ते १९४८ च्या दरम्यान व्यापारी उलाढालीमुळे ग्रेट ब्रिटनच्या व्यवहारामुळे ७ कोटी, ७० लक्ष डॉलर्सची तूट आली, तर बार्काच्या स्टर्लिंग गटांतील देशांमुळे याच काळांत ३७ कोटी, ८० लक्ष डॉलर्स इतकी तूट आली. ब्रिटन व्यतिरिक्त इतर देशांनी १९३८ ते १९४८ च्या दरम्यान अमेरिका व कॅनडा ह्या देशांतून मालाची खरेदी जास्त प्रमाणांत केली. परंतु ग्रेट ब्रिटनने मात्र १९३८ च्या मानाने अमेरिकेतून १९४८ साली खरेदी फक्त ६० टक्के केली. ऑस्ट्रेलिया, आयर व न्यूझीलंड यांनीही डॉलर मालाची खरेदी बऱ्याच कमी प्रमाणांत केली. मलाया, सीलोन, ब्रह्मदेश ह्या देशांनी अमेरिकन मालाची आयात १९३८ पासूनच्या दहा वर्षांत फार मोठ्या प्रमाणांत केल्यामुळे डॉलर्सचा दुष्काळ तीव्रतेने जाणवू लागला. याच काळांत ग्रेट ब्रिटनने स्टर्लिंग कर्जाच्या परत फेडीसाठी रोख किंमत न घेतांना पुष्कळसा माल हिंदुस्थान, सीलोन, इजिप्त इत्यादि देशांना पुरवला. ग्रेट ब्रिटनने विशेषतः आर्थिक पुनर्घटनेला आवश्यक असा भांडवली माल पुरविल्यामुळे युद्धानंतरच्या नाजूक परिस्थितीत ग्रेट ब्रिटनच्या अर्थ व्यवस्थेवर जास्तच ताण पडला. स्वतःच्या परराष्ट्रीय व्यापारासाठी हुंडणावळीची तरतूद करणे, व प्रत्यक्ष मोबदला घेतां (तर स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीसाठी) भांडवली माल आशियातील राष्ट्रांना पुरवावा लागल्यामुळे ग्रेट ब्रिटनची परिस्थिति जास्तच बिकट होत गेली. परंतु नेटाने उत्पादन वाढवून ब्रिटनने त्या परिस्थितीला तोंड दिले.

ह्या परिस्थितीला तोंड देण्यासाठी स्टर्लिंग गटांतील देशांनी मालाची आयात अमेरिका व इतर डॉलर देशांतून न करता, विशेषतः स्टर्लिंग गटांतील देशांतूनच करावी. पौढाची किंमत कमी केल्यामुळे ग्रेट ब्रिटनला व स्टर्लिंग गटांतील देशांना (अर्थात ज्यांनी पौढाप्रमाणेच आपल्या चलनाची किंमत कमी केली आहे अशांना) अमेरिकेकडे निर्गत वाढविता येईल. सध्यांच्या परिस्थितीचा ग्रेट ब्रिटनला जास्तीत जास्त फायदा मिळवावयाचा असेल तर ब्रिटनने स्टर्लिंग कर्जाच्या परतफेडीसाठी माल पुरविण्याच्या पद्धतीला आळा घातला पाहिजे. याचा सरळ अर्थ असा की, गेली तीन वर्षे ज्या प्रमाणांत ब्रिटनने हिंद्याच्या स्टर्लिंग कर्जाची परतफेड केली त्या प्रमाणांत ती यापुढे करित राहाणे ब्रिटनला परवडणार नाही. सर स्ट्रॅफोर्ड क्रिप्स यांनी थोडे दिवसांपूर्वी ब्रिटनला पूर्वीप्रमाणे स्टर्लिंग कर्जाची परतफेड करतां येणार नाही हे जाहीर केले आहेच. यावरून हिंद सरकारला योग्य तो बोध घेतां येईलच. गेली तीन वर्षे आपला परराष्ट्रीय व्यापार मोठ्या प्रमाणांत तुटीचा झाला

आहे. स्टर्लिंग कर्ज व आंतरराष्ट्रीय चलननिधीतून काढलेले तात्पुरते कर्ज यांतून ही तूट कशी तरी भरून काढली जात होती. यापुढे परिस्थिति जास्त बिकट होत जाणार.

ताडीपासून गूळ तयार करण्याचा धंदा

हिंदुस्थान सरकारला, ताडीपासून गूळ तयार करण्याबद्दल सहा-मसलत देणारे श्री. गजाननराव नाईक, ह्यांनी ह्या धंद्यासंबंधी मलबार इकॉनॉमिक डेव्हलपमेंट बोर्डापुढे कांहीं उपयुक्त माहिती सांगितली. श्री. गजाननराव नाईक म्हणाले की प्रयोगांती असे सिद्ध झाले आहे की, साखरेच्या कारखान्यांतून तयार झालेल्या साखरेपेक्षा ताडीपासून केलेला गूळ आरोग्य दृष्ट्या अधिक श्रेष्ठ दर्जाचा असतो. ह्या गूळांत कॅल्शियम आणि इतर क्षार असतात. साखर तयार करतांना हे बहुमोल क्षार बऱ्याच प्रमाणांत कमी होतात. ताडीपासून साखर तयार करण्याचा धंदा ग्रामीयोग म्हणून फारसा करण्यासारखा नाही. ताडीच्या गुळापासून रुचकर अशी पांढरी साखर तयार करता येईल. पण ती कारखान्यांतील साखरेशी स्पर्धा करू शकणार नाही. इतकेच काय, पण परदेशी साखरेशीही हिंदी कारखान्यांतील साखरहि स्पर्धा करू शकणार नाही. साखरेच्या धंद्याला दिलेल्या संरक्षणामुळे साखरेच्या ग्राहकांना आजपर्यंत ९० कोटी रुपये जादा यावे लागले आहेत. ताडीपासून गूळ करण्याचा धंदा हिंदुस्थानांत फार प्राचीन कालापासून चालत आला आहे. इतकेच काय पण एक काळ असा होता की, ह्या गूळ युरोपच्या बाजारपेठेत निर्यात करण्यांत येत असे.

हिंदुस्थानांत ताडीची झाडे विपुल आहेत. त्यांची संख्या सुमारे ५ कोटी असावी. तथापि ह्या धंद्याने फारशी प्रगति केलेली नाही. दारूबंदीच्या घोरणामुळे ताडीच्या गुळाचा धंदा बसला हे म्हणणे खरे नाही. कारण, दारूबंदी नव्हती तेव्हा सुद्धा फारच थोड्या झाडांच्या ताडीचा गूळ करण्यासाठी उपयोग करण्यांत येत होता. ह्या धंद्याचा विस्तार न होण्याचे कारण वेगळेच आहे. ताडीपासून गूळ तयार करण्याचा व्यवसाय फक्त हरिजनच करित आहेत. हरिजनांनी तयार केलेला गूळ सवर्ण हिंदू वापरीत नाहीत. त्यामुळे धंदा वाढीस लागत नाही. शिवाय सध्या ज्या पद्धतीने गूळ तयार करण्यांत येतो ती फार सद्दोष आहे. ह्या पद्धतीने तयार केलेला गूळ काळा आणि बेचव असतो. ताडीच्या झाडावर चढण्या-उतरण्याचे काम दगदगीचे असल्याने एक माणूस फार झाडावर चढू शकत नाही. ही दगदग वाचाविण्यासाठी एका झाडावरून दुसऱ्या झाडावर जाण्यासाठी दोरसंदांचे पूल बांधण्यांत आले तर बरेच श्रम वाचतील. एक दोर चालण्यासाठी आणि दुसरा हाताने धरण्यासाठी, असे दोनच दोर ह्या पुलाला लागतात. असे पूल सीलोनमध्ये मोठ्या प्रमाणावर वापरण्यांत येतात; तसे ते हिंदुस्थानांतही उपयोगांत आणणे शक्य आहे. ह्या धंद्यांत श्रम वांचविणाऱ्या युक्त्या अंमलांत आणल्या व गुळाचा दर्जा वाढविला तर हळीपेक्षा बराच अधिक गूळ तयार करून तो बाजारपेठेत आणता येईल.

कंपनी कायद्यांत नियोजित दुरुस्ती

(३)

प्रॉस्पेक्टसवजा जाहिराती

प्रॉस्पेक्टस म्हणजे कंपनीचे शेअर्स किंवा डिबेंचर्स घेण्याची जनतेला विनंति; त्यांत व्यापारी जाहिरातीचा (जिचेवर "प्रॉस्पेक्टस तयार करून स्वतंत्रपणे फाइल केला आहे" अस स्पष्ट नमूद केलेले असते) समावेश होत नाही. "हा प्रॉस्पेक्टस नाही; केवळ प्रसिद्धीकरण आहे." अशा शीर्षकाखालील जाहिरातीतून, कायद्यास बगल देऊन, शेअर्सची व डिबेंचर्सची विक्री करणारा मजकूर येत असतो. त्यांत, कंपनीला अनुकूल व जनतेला आकर्षक तेवढाच प्रॉस्पेक्टसमधील भाग देण्यांत येतो. सरकारची सूचना अशी:—

(१) अशा तऱ्हेच्या जाहिरातीस बंदी असावी. (२) ज्या डायरेक्टरांचे नावाने ह्या जाहिराती येतात, त्यांचेवर इलाज करण्यांत येऊन ते शिक्षेस पात्र व्हावेत. (३) ज्या प्रांतांत जाहिरात प्रसिद्ध होईल, तेथील रजिस्ट्रारने खटला भरावा; त्या प्रांतांतच तो खटला चालेल. (४) अशी जाहिरात प्रसिद्ध झाली, की कंपनी, तिचे डायरेक्टर व अधिकारी ह्यांनी कायद्याचा भंग केल्याचे गृहीत धरले जाईल. ते जबाबदार नसल्याचे त्यांनी सिद्ध करून कंपनीच्या त्या बाबत जबाबदार असलेल्या अधिकाऱ्यांचे नांव सांगितले, तर त्याचेवर खटला भरला जाईल. (५) १०१ (२) मध्ये सांगितलेल्या चार बाबींचा स्वतंत्र तपशील प्रॉस्पेक्टसमध्ये दिला पाहिजे. त्यांचे अधिकृत भांडवलाशी प्रमाणहि सांगितले पाहिजे. किमान शेअर भांडवलाच्या विक्रीचा आंकडा दोघापैकी अधिक आहे, हेही नमूद केले पाहिजे.

ऑडिटरांस व्यापक अधिकार

कंपन्यांच्या ऑडिटमधील कांहीं दोष नाहीसे करण्यासाठी सरकारने पुढील सूचना केल्या आहेत:—(१) ऑडिटरांची नेमणूक करणाऱ्या ठरावावर डायरेक्टर्स व मॅनेजिंग एजंटस ह्यांनी प्रत देऊ नये (२) व्यवस्थेवर ऑडिटरने ताशेरे ओढले आणि त्यानंतर त्याची फेर-नेमणूक न करता दुसऱ्यास ऑडिटर नेमण्यांत आले तर मध्यवर्ती सरकार पहिल्या ऑडिटराच्या रिपोर्टाबाबत चौकशी करवील आणि जरूर तर नव्याने नेमलेल्या ऑडिटरच्या जागी पूर्वीचाच ऑडिटर नेमील. (३) निवृत्त होणाऱ्या ऑडिटरचे जोडीस नवा ऑडिटर नेमण्यांत आला, तर ती नवी नेमणूक समजण्यांत यावी. त्यास नेहमीप्रमाणे नोटीस आवश्यक असावी. (४) नव्या ऑडिटरच्या नेमणूकीची नोटीस देण्यांत आली आणि त्याबाबत निवृत्त होणाऱ्या ऑडिटरने कांहीं म्हणणे मांडले, तर ते भागीदारांकडे पाठविले पाहिजे. (५) ऑडिटराची ताळेबंदावर व नफातोटा पत्रकावर सही होण्यापूर्वी ती डायरेक्टर बोर्डांने संमत केलेली असली पाहिजेत. (६) बॅलन्सशीट न काढल्याबद्दल किंवा न पाठविल्याबद्दल कैदेची शिक्षा ठेवण्यांत यावी. (७) ऑडिटरने स्वतंत्र रिपोर्ट केला असेल, तर तो भागीदारांकडे पाठविण्याची तरतूद असावी. (८) ऑडिटर त्याच्या कामासाठी माहिती व म्हणणे मागवितो, तेव्हा त्याच्या आवश्यकतेबद्दल त्याचे मत अखेरचे ठरविले जाईल. (९) इतर भागीदारांप्रमाणे ऑडिटरासहि साधारण सभेविषयी नोटीसा बरे मिळाल्यात. त्याला सर्वसाधारण सभांस हजर रहाता यावे; इतकी फक्त वार्षिक सभांसच हजर राहण्याचा त्याला अधिकार आहे. त्याचा ऑडिटर ह्या नात्याने संबंध येणाऱ्या सर्व प्रश्नांवर बोलण्याचा त्याला अधिकार असावा. (१०) वार्षिक सभेत ऑडिटरची फेर-नेमणूक आपोआप व्हावी; तो फेर-नेमणूकीस

अपात्र झाला असल्यास त्याचे जागी दुसऱ्याची मुद्दाम नेमणूक केली असल्यास किंवा फेर-नेमणूकीस त्याने आपली नाखुशी लेकी कळविली असल्यास, गोष्ट वेगळी. (११) ऑडिटर बदलणे झाल्यास भागीदारांना किमान २८ दिवसांची नोटीस पाहिजे. (१२) ऑडिटरच्या रिपोर्टांत "खरी आणि बिनचूक परिस्थिती" (टू अँड करेक्ट ह्यु) "दिग्दर्शित असते, त्याऐवजी "खरी व योग्य" (टू अँड फेअर) असे शब्द असावेत. (१३) खासगी कंपनीचे ऑडिटहि लायक ऑडिटरामार्फत व्हावे. (१४) कंपनीस ज्याचे देणे आहे, अशास आज तिचे ऑडिटर होता येत नाही. नित्याच्या व्यवहारांत निघणारे देणे त्यांत समाविष्ट केले जाऊ नये. (१५) प्रत्येक कंपनीच्या शाखांचेहि लायक ऑडिटर मार्फत ऑडिट झाले पाहिजे. वार्षिक ऑडिट करणारा ऑडिटर कंपनीच्या किमान १०% शाखांचे ऑडिट स्वतःच करण्याचे मागू शकेल; त्याबद्दल त्यास कंपनीने वेतन दिले पाहिजे. (१६) ऑडिटरने खांच्या कांहीं बाबींस "वेक्यायदा, चुकीच्या अथवा भरमसाट" ह्या मुद्यांवर आक्षेप घेतला, तर त्यांची रकम डायरेक्टरांनी, मॅनेजिंग एजंटानी, कंपनीत भरली पाहिजे. व्यवस्थापकांस अर्थातच मध्यवर्ती सरकारकडे अपील करता येईल.

—x—

बेलापूर कंपनी लि.

३० सप्टेंबर, १९४९ अखेर संपलेल्या वर्षी वरील कंपनीने १,०३,०६,७३८ रुपयांची साखर विक्री केली. गेल्या वर्षी १,२३,६५,३२७ रुपयांची साखर विकली होती. निव्वळ नफा ३१,४७,१०९ रु. झाला. त्यांतून १६ लक्ष रुपये कराच्या तरतुदीसाठी बाजूस काढले. प्रत्येक ५० रु. च्या शेअरला ८ रु. ६ आ. डिव्हिडंड मिळणार आहे. कंपनीच्या जमिनीतील अन्नधान्याच्या लागवडीमुळे जमिनीस विश्रांति न मिळाल्याकारणाने त्याचा पुढील उत्पादनावर परिणाम होण्याची भीति रिपोर्टांत व्यक्त करण्यांत आली आहे. कंपनी एस्टेटीवरील लाइट रेल्वेसाठी बराच खर्च केला आहे, त्यामुळे उसाची फॅक्टरीकडील वहातुक्त कार्यक्षम झाली आहे.

पूर्व पंजाबांत टपेटाइन तेलाचा कारखाना

पूर्व-पंजाब सरकारने रेझिन आणि टपेटाइन तेलाचा एक कारखाना काढण्याची परवानगी देण्याचे ठरविले आहे.

आदरातिथ्याची व्याख्या

"ज्यांची खाण्यापिण्याची व उटण्याबसण्याची स्वतंत्र चांगली सोय सहज होऊ शकते, अशांना आपल्या घरी आग्रहाने उतरवून घेऊन साऊं पिऊं चालणे व त्यांची रहाण्याची व्यवस्था करणे" म्हणजे आदरातिथ्य.

ऑल इंडिया मॅ. ऑर्गनायझेशन

वरील संस्थेच्या मध्यवर्ती कमिटीची त्रैमासिक सभा हैद्राबाद येथे सर मोक्षगुंडम विश्वेश्वर अय्या ह्यांचे अध्यक्षतेखाली भरली. हैद्राबादच्या मिलिटरी गव्हर्नरनी बैठकीचे उद्घाटन केले.

हुजूरपक्षाला पैसे कोठून मिळतात ?

ब्रिटनचे उपपराह्ममंत्री मि. मॉरिसन ह्यांनी एका भाषणांत हुजूरपक्षाने आपल्याला मिळणाऱ्या पैशांचा उगम दाखवावा असे आग्रहाने दिले. मि. विन्स्टन चर्चिल ह्यांचे वडील लॉर्ड रॉबर्ट चर्चिल ह्यांनी १८८३ साली असे उद्गार काढले होते की, ज्या पक्षाचा खर्च गुप्त असेल त्या पक्षांत नीतिवाह्य खर्च हा असावयाचाच. ह्या उद्गारांचा आधार मि. मॉरिसन ह्यांनी घेतला आहे.

ठिकठिकाणचा सहकारी दिन

सोलापूर डि. सॅ. को. बँकेत सहकारी दिन

ता. ५-११-४९ रोजी सायंकाळी पांच वाजतां दि सोलापूर डिस्ट्रिक्ट सेन्ट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँकेचे दिवाणस्त्रान्यांत सोलापूर येथील सुप्रसिद्ध कार्यकर्ते डॉ. कृ. भि. अंत्रोळीकर, एम. एल. ए., यांचे अध्यक्षतेखाली २७ वा सहकारी दिन मोठ्या थाटाने साजरा करण्यांत आला. बँकेचे व्हाईस चेअरमन व डिस्ट्रिक्ट को-ऑपरेटिव्ह बोर्डाचे अध्यक्ष श्री. जी. डी. साठे, माढा, यांनी नियोजित अध्यक्षीय स्वागत करून आपल्या जिल्ह्यांतील सहकारी चळवळीचा आढावा घेतला. अध्यक्षीय आपल्या भाषणांत "सहकार" म्हणजे काय व आपल्या दैनंदिन जीवनांत "सहकार" कसा रुजलेला आहे याविषयी महत्त्व पटवून देऊन भावी राजकारणाचा गाढा "सहकार" शिवाय कसा अडून पडेल याविषयी मार्मिक चर्चा करून "सहकार" विषयीचे महत्त्व अत्यंत विशाल भूमिकेवरून, उदात्त विचाराने व सौम्या भाषेत समजावून दिले व सर्व श्रोतृवृंदास, सहकाराचे तत्त्व मानवीक जीवनांत कोणत्या मार्गाने जास्त ह्यापत्याने फैलावले जाईल त्याकडे विशेष लक्ष पुरवावे, अशी विनंती केली. श्री. आर. एम. पाटील, (वाळेकर) डायरेक्टर, यांनी आभार मानले.

पंढरपूर येथील सहकारी दिन

अखिल भारतीय सहकारी दिन, पंढरपूर येथे आमदार चाबूराव जोशी, वकील, यांचे अध्यक्षतेखाली थाटाने साजरा झाला. सहकारी खात्यांतील अधिकारी, बँक स्टाफ आणि गांवांतील बरीच प्रतिष्ठित मंडळी हजर होती. अर्बन बँकेचे चेअरमन, श्री. उत्पात वकील, श्री. बी. वाय. देशमुख, बँक इन्स्पेक्टर, श्री. साळुंखे यांची समयोचित भाषणे झाली. गेल्या साली यशस्वी झालेल्या सेक्टरांना अध्यक्षीय हस्ते सर्टिफिकेट देण्यांत आली. त्यानंतर ह्या जिल्ह्याचे को. ट्रे. इन्स्पेक्टर, श्री. देशमुख यांनी सहकारी चळवळीसंबंधी थोडक्यांत माहिती दिली. अध्यक्षीय समारोपादखल केलेल्या भाषणांत सहकारी चळवळीचे महत्त्व सांगून ह्या चळवळीबद्दल सर्वांनी आस्था वाळगावी असे सांगितले. शेवटी श्री. देशमुख यांनी जमलेल्या मंडळींचे आभार मानले. त्यानंतर फोटो व गानसुपारी होऊन हा छोटासा समारंभ आटोपला.

सटाणे येथे सहकारी दिन

डिस्ट्रिक्ट को-ऑपरेटिव्ह बोर्डाचे विद्यमान व बागलाण तालुक्यांतील सहकारी सोसायट्यांतर्फे सहकारी दिन सटाणे येथे शनिवार तारीख ५-११-४९ रोजी दुपारी ४ वाजतां सटाणा कोऑपरेटिव्ह पब्लिस सेल युनिअनच्या 'सर लक्ष्मण साम्रदास हॉल' मध्ये एच. पी. टी. कॉलेजचे प्राध्यापक श्री. एस. जी. पुराणिक एम. ए. यांचे अध्यक्षतेखाली साजरा करण्यांत आला. श्री. दगा पाटील यांनी प्रास्ताविक भाषण केले. गायन, संवाद व मोवाडे वगैरे कार्यक्रम करण्यांत आला. श्री. वामनराव पाटील (साकारे) हे मुं. प्रॉ. को. बँकेच्या डायरेक्टर बोर्डावर विनविरोध निवडून आलेबद्दल श्री. लक्ष्मण घनजी पाटील (टेहेरे) यांनी सुचविल्यावरून सर्व मंडळीतर्फे त्यांचे अभिनंदन करण्यांत आले.

सणसर येथे सहकारी दिन

सणसर विविध कार्यकारी सोसायटीतर्फे तारीख ३१-१०-४९ रोजी सणसर येथे मे. पी. टी. वदक, व्हाईस चेअरमन, सेंट्रल को. बँक पुणे यांचे अध्यक्षतेखाली सहकारी दिन मोठ्या थाटाने साजरा करण्यांत आला होता. श्री. ओगले, माजी चेअरमन, सॅ. को.

बँक पुणे यांनी सहकारी दिनाबाबत सर्वांगीण अशी माहिती दिली. सभेस सुमारे ३००१४०० सहकारी शेतकरी समाज हजर होता.

श्रीलक्ष्मी सॅ. को. बँक, लि., फलटण मध्ये सहकारी दिन

फलटण तालुक्यांतील मध्यवर्ती बँक, सहकारी संस्था, खात्याचे स्थानिक अधिकारी आणि या चळवळीतील कार्यकर्ते यांच्या वतीने फलटण येथे शनिवार दिनांक ५ नोव्हेंबर १९४९ या दिवशी सायंकाळी ५ वाजतां "सहकार दिना" निमित्त श्री. एल. एस. शिंदे, बी. ए., एलएल बी., रेशनिंग ऑफिसर, फलटण यांच्या अध्यक्षतेखाली श्रीलक्ष्मी सेंट्रल कोऑपरेटिव्ह बँकेच्या इमारतीमध्ये सभा झाली. अध्यक्षीय आपल्या प्रास्ताविक भाषणांत सहकारी दिनाचे महत्त्व व अशा दिनांची उपयुक्तता सांगितली. त्यानंतर तेथील सुप्रसिद्ध वकील व फार वर्षे सहकारी चळवळीत कार्य करित असलेले श्री. श्री. मा. दाणी यांचे सहकारी चळवळीचा प्रारंभ, तिची वाढती गरज, तिचे स्थान व तिची उपयुक्तता या विषयावर महत्त्वपूर्ण आणि उद्बोधक भाषण झाले. त्यांचे नंतर श्री. आ. रा. भोसले, श्री. एच. जी. मोहिते असि. डि. को. ऑफिसर फलटण, श्री. स. रा. भोसले वकील, श्री. को. बा. अडसूळ व श्री. वि. शं. शिरपे चेअरमन श्रीलक्ष्मी सॅ. को. बँक लि. यांची अतिशय कळकळीची आणि प्रसंगोचित भाषणे झाली. शेवटी अध्यक्षीय समारोपाचे थोडक्यांत परंतु विचारप्रवर्तक असे भाषण झाले. त्यांनी सर्व व्याख्यात्यांच्या मुद्यांचे तात्पर्य सांगून असे दिन साजरे करण्यापासूनचे फायदे विशद केले. अखेरिच श्री. श्री. ह. तळवलकर, व्यवस्थापक श्रीलक्ष्मी सॅ. को. बँक लि. फलटण यांनी अध्यक्ष, वक्ते व सर्व उपास्थित मंडळी यांचे यथोचित शब्दांत आभार मानले.

महाराष्ट्र बँकेची हैद्राबाद शाखा

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लि. ची नवीन शाखा ५३८ सुलतान बाजार, हैद्राबाद (दक्षिण) येथे दि. २७ ऑक्टोबरला सुरू झाली. तिचे उद्घाटन हैद्राबाद सरकारचे अर्थ व व्यापार-उद्योग मंत्री श्री. सी. व्ही. एस. राव यांचे हस्ते झाले. उपास्थित मंडळी-मध्ये राजा पन्नालाल पत्नी, श्री. एस. व्ही. नाईक, डॉ. व सौ. किलोस्कर, डॉ. बी. जी. रानडे, श्री. जार. जी. गांधी व हैद्राबाद आणि शिकंदराबाद येथील व्यापारी मंडळी प्रामुख्याने दिसत होती.

सुरवातीला बँकेचे चेअरमन श्री. प्रॉ. कृ. साठे यांचे भाषण झाले. त्यांनी बँकेच्या प्रगतीचा घांवाता आढावा घेतला. ते म्हणाले:- "आमची बँक हिंदुस्थानांतील एक प्रमुख अर्थशास्त्रज्ञ कै. प्रो. वा. गो. काळे यांचे मार्गदर्शनाखाली सुरू झाली. तसेच सध्या रिझर्व्ह बँकेच्या मुंबई लोकल बोर्डावर असलेले श्री. वा. पुं. वर्दे यांच्या मार्गदर्शनाचाहि लाभ बँकेस या वर्षाच्या सुरवातीपर्यंत मिळाला. या १४ वर्षांच्या कालांत बँकेने स्वतःची अशी एक कार्यपद्धति निर्माण केली. मध्यप्रांतांत नागपूर व कर्नाटकांत हुबळी या दोन दूरदूरच्या ठिकाणी बँकेच्या शाखा आहेत. हैद्राबादचे मुंबईच्या बाजाराशी दळणवळण व व्यापारी संबंध चांगले आहेत. सामाजिक व आर्थिक दृष्ट्या हैद्राबादचे हिंदी संघ-राज्याशी आतां घनिष्ट संबंध प्रस्थापित झाले आहेत व दोघांचे हित-संबंधहि समान झाले आहेत."

श्री. राव यांनी आपल्या भाषणांत बँकेचे कार्यक्षेत्र केवळ शहरी भागापुरतेच मर्यादित ठेवू नये असे सांगितले. आतां हैद्राबाद येथे शाखा सुरू झाल्यावर संचालक मंडळ बँकेचे कार्यक्षेत्र खेडो-पाडीहि पसरवील अशी आशा त्यांनी व्यक्त केली.

औद्योगिक संरक्षणाच्या प्रश्नांचे विकट स्वरूप

(भा. म. काळे)

औद्योगिक संरक्षणाचा प्रश्न यापुढे हिंदमध्यें जास्त गुंता-गुंतीचा होत जाणार हें आतां स्पष्टपणें दिसू लागलें आहे. १९४७ च्या पूर्वीप्रमाणें या प्रश्नाला आतां सार्धें स्वरूप राहिलेलें नाहीं. थोडें दिवसापूर्वी सायकलच्या धंद्याला संरक्षण देण्याचा प्रश्न उपस्थित झाला होता, त्या वेळीं कारखानदारांतर्फे परदेशाहून आयात होणाऱ्या सायकलींच्या संख्येवर मर्यादा पाहिजे असें सुचविण्यांत आलें होतें. देशी सायकलींच्या उत्पादनावर उराविक प्रमाणांत मदत देण्यांत यावी अशी एक सूचना होती. केवळ संरक्षक जकात वाढवून आजच्या काळांत सायकल कारखानदारांचे हित-संबंध पूर्णपणें रक्षिले जाणार नाहीं हें त्यावेळच्या चर्चेवरून दिसून आलें. तशा प्रकारचीच कांहींशी परिस्थिति आतां मोटारच्या धंद्यांत निर्माण होत आहे. अद्याप पूर्णपणें मोटारी येथें तयार होत नाहींत. विशेषतः मोटारीचे सुटे भाग आणून त्यांचें जोडकाम करणें, व कांहीं भाग येथें बनविणें अशा स्वरूपाची येथील धंद्याची परिस्थिति आहे. या धंद्यांत तज्ज्ञांची आवश्यकता भासते ती निराळीच. अशा परिस्थितीत मोटारी तयार करणारा परदेशी भांडवलाला एखादा नवीन कारखाना येथें निघाल्यास त्याची स्पर्धा देशांत चालू असलेल्या कारखान्यांना बाधक झाल्या शिवाय राहणार नाहीं. कारण परदेशी कारखानदार तयार भाग येथें आणून त्यांचें जोडकाम करून मोटारी विकू शकेल. कदाचित् येथील स्वस्त मजुरीचा फायदा घेऊन येथून मोटारी विक्रीसाठीहि जवळच्या देशांत निर्गत केल्या जाणें संभवनीय आहे.

तेव्हां, अशा अगदी अर्धवट परिस्थितीत परदेशी भांडवलानें स्थापन होणाऱ्या कारखान्याला कोणत्या मर्यादेंत परवानगी द्यावी हा प्रश्न विचारपूर्वक सरकारला ठरवावा लागेल. मोटारच्या धंद्याला यापुढें कोणत्या स्वरूपांत संरक्षण दिलें पाहिजे याचा विचार टॅरिफ बोर्डाला सर्व परिस्थिति काळजीपूर्वक लक्षांत घेऊन करावा लागेल. केवळ संरक्षक जकातीनीं हा प्रश्न सुटणारा नाहीं. तर आयातीवर मर्यादा, मोटारीच्या अंतर्गत उत्पादनास शक्य तर मदत, आयात होणाऱ्या सुट्या भागांवर योग्य प्रमाणांत जकात, परदेशी भांडवलानें स्थापन होणाऱ्या एखाद्या नवीन कारखान्याला कोणत्या अटींवर परवानगी देणें, मोटारीचा जास्त प्रसार होण्यासाठीं पक्के रस्ते जास्त प्रमाणांत बांधणें, आयात होणाऱ्या कच्च्या मालावर जकात न ठेवणें, तज्ज्ञांचा व यंत्रज्ञांचा पुरवठा कसा होईल याबद्दल योजना आंखणें, इत्यादि अनेक गोष्टी विचारांत घ्याव्या लागतील.

मद्रासच्या बाजूला परदेशी भांडवलानें सावणाचा नवीन कारखाना स्थापन होऊं नये अशी सावण कारखानदारांची मागणी आहे. कित्येक रासायनिक धंदे युद्ध परिस्थितीत वाढीस लागले. आतां युद्धानंतरच्या काळांत परदेशांतून रासायनिक द्रव्यांची आयात होऊं लागल्यामुळे अशा देशी कारखानदारांना संरक्षण कोणत्या स्वरूपांत द्यावें हाहि नवीन उपस्थित झालेला प्रश्न आहे. संरक्षणाचा बोजा सरतेशेवटीं जनतेवर पडतो; तेव्हां स्वस्त माल उरणाऱ्या मिळावा अशी जनतेची अपेक्षा असते. आजच्या परिस्थितीत परदेशी साखर आयात झाल्यास जनतेचा तात्काळ फायदा आहे. ऑस्ट्रेलियन टॅरिफ बोर्डांन १९४६ च्या अहवालांत म्हटल्याप्रमाणें संरक्षणाबरोबरच उच्च दर्जाची कार्यक्षमता राखण्याची जबाबदारी कारखानदारांवर येते, हें आपले कारखानदार जेव्हां ओळखतील, तो सुदिन !

(मिरज येथें १९२९ सालीं स्थापन झालेली
भागीदारांची जबाबदारी मर्यादित)

दि मिरज स्टेट बँक लि.

-मिरज-

शेड्यूल्ड बँक

(स्थापना : १९२९)

अधिकृत भांडवल	...	रु. २५,००,०००
विक्रीस काढलेलें व खपलेलें	...	रु. १२,००,०००
रिझर्व्ह व इतर फंड	...	रु. ५,७०,०००
एकूण खेळतें भांडवल	...	रु. ७०,००,०००

शाखा

★ लक्ष्मेश्वर (जि. धारवाड)

★ कुडवाडी, पंढरपूर व अकलूज (पे ऑफिस)

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात. सरकारी रोखे, शेअर्स, सोने, माल, स्थावर मिळकत वगैरेचे तारणावर कर्ज अगर कॅश क्रेडिट दिले जाते. समक्ष चौकशी बँकेकडे करावी अगर लिहावें.

डॉ. कृ. गो. गोसावी,
चेअरमन.

के. डी. शिराळकर
मॅनेजर

धी बँक ऑफ सिटिझन्स लि.

स्थापना १९३७

मुख्य कचेरी: १९१४ मारुती गल्ली, बेळगांव.
शाखा: बेळगांव, धारवाड, विजापूर व
कारवार जिल्ह्यांतील मुख्य ठिकाणीं.

अधिकृत भांडवल	१०,००,००० रु.
खपलेलें भांडवल	७,००,००० रु.
भरलेलें भांडवल	३,४७,००० रु.
रिझर्व्ह व इतर फंड	१,००,००० रु.
खेळतें भांडवल	३६,००,००० रु.

जनरल मॅनेजर

बँक ऑफ सिटिझन्स लि.
बेळगांव.

स्वस्तिक आयर्न वर्क्स लि., नाशिक

नाशिक येथील वरील कंपनीची मेसर्स वैशंपायन बंधू ह्यांच्या मॅनेजिंग एजन्सीखाली आतां पुनर्घटना झाली असून काम समाधानकारक चालू आहे, असे समजते. प्रांताध्यक्ष श्री. भाऊसाहेब हिरे, ह्यांनी कंपनीच्या डायरेक्टर बोर्डाचे अध्यक्षपद स्वीकारण्याचे मान्य केले आहे, असेहि कळते. त्यांच्या अनुभवाचा व मार्गदर्शनाचा फायदा कंपनीस मिळणार आहे, ही आनंदाची गोष्ट आहे. नव्या मॅनेजिंग एजंटाना स्वतःचे बरेच पैसे कंपनीत गुंतविले आहेत, शेअर भांडवलांत वाढ झाली आहे, जुनी यंत्रसामुग्री दुरुस्त करण्यांत आली आहे, नवी यंत्रसामुग्री खरीदण्यांत येत आहे आणि नव्या नव्या उत्पादनाच्या कल्पना अंमलांत आणल्या जात आहेत. कंपनीच्या मालास मागणी वाढत आहे. अशा रीतीने, कंपनीची प्रगति योग्य मार्गाने होऊ लागली आहे. आम्ही नव्या मॅनेजिंग एजंटाने व कंपनीस सुयश चिंतितो.

दि कागल सॅ. को. बँक लि.

अहवालाचे वर्षी कागल बँकेच्या खेळत्या भांडवलांत ५० हजारांची वाढ होऊन ते २,८९,४६९ रु. झाले आहे. बँकेचे वसूल भांडवल ३६,५९७ रु. असून रिझर्व्ह व इतर फंड ४०,८११ रुपयांचे आहेत. बँकेने २,१७,२६९ रु. कर्जाक दिले आहेत. एकूण निव्वळ नफा ५,४०२ रु. झाला आहे. थकवाकीच्या वसुलीसाठी शक्य ते प्रयत्न चालू आहेत.

पुणे जिल्हा सहकारी खरेदी-विक्री संघ लि.

अहवालाचे वर्षी ह्या संघाने १,२६,९९,१०२ रुपयांची माल-विक्री केली, त्यांत २,००,३१९ रु. व्यापारी नफा मिळाला. निव्वळ नफा ५७,६८३ रु. उरला. एकूण उलाढाल ६,८१,१८,१६५ रु. ची झाली. नफ्याचे प्रमाण ८५८६ पडले आहे. संघाने २६,५३५ रु.स भवानी पेटेंत बांधलेली व मोकळी जागा खरेदी घेतली असून त्यावर इमारत व कोठार ह्यांची योजना केली जात आहे.

दि सांगली स्टेट सॅ. को. बँक लि.

अहवालाचे वर्षी वरील बँकेच्या शेअर भांडवलांत १३,४६० रु. ची वाढ होऊन ते १,०६,७०० रु. झाले. निव्वळ नफा १२,०८४ रु. झाला. सुताचे व्यवहारांत बरीच रकम गुंतून राहिल्यामुळे चालू सालचा नफा गेल्या वर्षीपेक्षा थोडा कमी आहे.

बार्शी सॅ. को. बँक लि.

बँकेने आपल्या खेळत्या भांडवलापैकी ८,५२,७३७ रु. (५४ टक्के) रकम कर्जाक दिलेली आहे. ही रकम आजपर्यंत गुंतविलेल्या रकमेपेक्षा सर्वांत मोठा असून थकवाकीचे प्रमाण एवढे अल्प (६%) गेल्या १०-१२ वर्षांत कधीही नव्हते. अहवालाचे वर्षी बँकेस १८,०५५ रु. नफा झाला.

दि कोल्हापूर मराठा को. बँक लि.

ह्या बँकेचे वसूल शेअर भांडवल आतां ७४,८०४ रु. झाले असून खेळते भांडवल ४,३०,२८८ रु. झाले आहे. दिलेली कर्जे ३,४१,१२३ रुपयांची आहेत. चालू साली १०,६९७ रु. निव्वळ नफा झाला.

दी बँक ऑफ कोल्हापूर, लि.

एच. एच. दी छत्रपति महाराजा ऑफ कोल्हापूर यांचे सरकारचे आश्रयखालील व त्यांचा फार मोठा पाठिंबा मिळत असलेली.

[कोल्हापूर येथे नोंदलेली व भागदारांची जबाबदारी मर्यादित असलेली.]

स्थापना: १९२६.

मुख्य कचेरी :

सर बर्डवुड रोड, लक्ष्मीपुरी, कोल्हापूर.

तार : BANKOP

फोन : २८९

आधिकृत भांडवल ४०,०६,५०० रु.

विक्रीस काढलेले व खपलेले २०,२६,००० रु.

वसूल १०,१३,००० रु.

रिझर्व्ह फंड ७,८६,००० रु.

खेळते भांडवल २,८८,००,००० रु. हून अधिक

शाखा :

- (१) गुजरी (२) शाहपुरी-कोल्हापूर (३) मलकापूर
- (४) पेट वडगाव (५) जयसिंगपूर (६) इचलकरंजी
- (७) गडहिंग्लज (८) निपाणी (जि. बेळगाव) (९) मुंबई-फोर्ट-(१०) मुंबई-मांडवी.

—बँकिंगचे सर्व प्रकारचे व्यवहार केले जातात—

मुख्य कचेरीत सेफ डिपॉझिट लॉकरची

उत्तम व्यवस्था.

व्ही. ए. सावंत, जनरल मॅनेजर.

पुणे सेंट्रल कोऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

स्थापना-१९१७

फोन नं. २४८३

तारेचा पत्ता "Cencobank"

पोस्टबॉक्स नं. ५११

मुख्य कचेरी:-लक्ष्मी रोड, पुणे शहर.

शहर शाखा : डेकन जिमखाना, सर परशुराम-भाऊ कॉलेज, फर्ग्युसन कॉलेज, सेव्हिंग बँक सेक्शन.

—: शाखा :—

जुन्नर, खेड, दौंड, इंदापूर, सासवड, घोडनदी, बारामती, निरा व मंचर

—बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात—

जास्त माहितीसाठी लिहा अगर समक्ष भेटा.

द. दि. चितळे

मॅनेजिंग डायरेक्टर

कंपन्यांतील अफरातफर

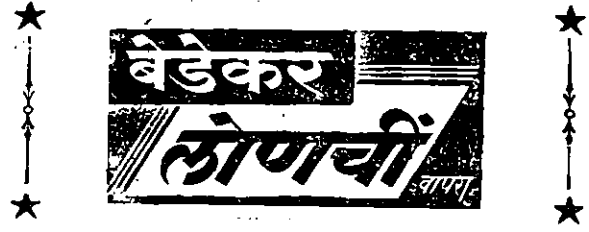
मुम्बैगारांत 'विश्वासाह' अधिकाऱ्यांचाच भरणा ज्यास्त मोठ्या कंपन्यांतून पैशाची अफरातफर होते, ती बहुधा विचाऱ्या कारकुनांकडून न होता, अकाउंटंट, मॅनेजर, अशा विश्वासाच्या जागी काम करणारांच्या हातूनच होते, असा अनुभव आहे. एका अमेरिकन मासिकांत तेथील कांहीं अनुभव दिले आहेत.

बँकेचा एक अधिकारी स्थानिक लोकांत अत्यंत विश्वासू म्हणून समजला जात होता आणि त्यामुळे तेथील मोठ्या शिक्षणसंस्थेच्या सज्जनदाराचे जागी त्याची नेमणूक करण्यांत आली. त्याने एका रकमेने बँकेतून ७,५०,००० डॉलर "उचलले." बँकेच्या तपासणीचे वेळी तो ही "घट" शिक्षणसंस्थेच्या नावे टाकी व शिक्षण संस्थेच्या हिशेब तपासणीचे वेळी बँकेवर त्याचा बोजा कांहीं दिवस टाकला जाई. बँक आणि शिक्षण संस्था ह्यांची तपासणी एकाच दिवशी झाली तरच, किंवा बँकेची किंवा संस्थेची रोख शिल्लक ७,५०,००० डॉलरचे खाली गेली तरच, ही उचल उघडकीला येणे शक्य व्हावयाचे. परंतु अफरातफर करणारे जी चूक नेहमी करतात, तीच ह्या बँक अधिकाऱ्याने केली; म्हणजे "उचललेला" पैसा हा स्वतःचा समजून तो उघडण्यास प्रारंभ केला. ही गोष्ट ऑडिटरचे नजरेस येऊन, शंकेतून चोरी उघडकीस आली. अर्थात, बेताच्या पगारावर चैनीने राहिले, तरी मालकांना शंका वाटतेच असे नाही. कित्येक वेळां, ह्या चैनिवर पांघरूण घालण्यासाठी अफरातफर करणारे लोक वारसा हक्कांने पैसा मिळाल्याची बतावणी करतात. बँकेच्या एका अकाउंटंटचे त्याच्या आत्याबाईंकडून मोठी रक्कम मिळाल्याबद्दल त्याच्या मॅनेजरने हार्दिक अभिनंदन केले, परंतु ही आत्याबाई म्हणजे अखेर त्याची स्वतःची बँकच ठरली! जबाबदारीच्या जागेवरल विश्वासाह अधिकारी चोरी कां करतात! ह्याची कारणमीमांसा अशी:—

(१) सट्टेबाजी व दारूबाजी. (२) आवाक्याबाहेर खर्च. (३) कर्जबाजारीपणा. (४) मिळकतीची गैर-व्यवस्था. (५) बाहेरल्यालीपणा. चोरीचे प्रमुख प्रकार असे:— (१) आस्तित्वांत नसलेल्या कंपन्यांच्या नावे बिलाचे चेक फाडून खोटे सहायने ते वटविणे. (२) "परत आलेल्या" मालाचे बदली चेक फाडून ते वटविणे; प्रत्यक्ष माल परत आलेलाच नसतो. (३) चालू किंमतीपेक्षा कमी किंमतीने बिल करण्याबद्दल लाच घेणे. (४) चेक, व्हाउचर्स, इत्यादींची रक्कम वाढविणे. (५) रोखीचे व्यवहार: न नोंदणे. (६) संशयित व बुडीत येणे वसूल करून त्याची वसुली न नोंदणे. (७) हजेऱ्या, कामाचा उठाव, इत्यादि खोटे नोंदणे. (८) जुन्या इन्व्हॉइसवरील खररस्टेप घुवून टाकून ती पुनः पास करणे.

ह्यापैकी पहिला मार्ग—आस्तित्वांत नसलेल्या कंपन्यांच्या नावे चेक देणे—अत्यंत लोकप्रिय आहे. स्वतःच्या कंपन्यांत चोरी करणारांत त्यांचे विश्वासू अधिकारीच मुख्यतः असल्यामुळे, त्यांची चोरी लवकर उघडकीस येऊंच शकत नाही.

जपानच्या ग्रामोद्योगांचा अभ्यास—जपानमधील लहान प्रमाणावर चालणारे ग्रामोद्योग कसे चालतात त्याचा अभ्यास करण्यासाठी मुंबई सरकारने तीन जणांचे एक प्रतिनिधी मंडळ पाठविण्याचे ठरविले आहे. ह्या मंडळांत सरकारचे दोन प्रतिनिधी आणि एक ग्रामोद्योग समितीचा सभासद असे आहेत.

स्थापना १९३६

युनायटेड वेस्टर्न बँक, लिमिटेड, सातारा

पॅलेस स्ट्रीट, सातारा.

शाखा—मुंबई फोर्ट, मुंबई गिरगांव, पुणे, नाशिक व चार्शी.
ता. २१-१२-४८ अखेर

अधिकृत भांडवल	रु. २०,००,०००
वसूल भांडवल	रु. ५,००,०००
रिझर्व व इतर फंड्स	रु. १,३१,०००
ठेवी	रु. ७९,००,०००
एकूण खेळते भांडवल	रु. ८९,००,०००

मुदत ठेवीवरील व्याजाचे दर:

१ वर्ष दोन वर्ष } तीन अगर अधिक वर्षे
रु. २-८-० रु. २-१२-० } ३ रुपये

सेविंग बँक	दरसाल दर शेंकडा	१-८-०
सेविंग डिपॉझिट	"	२-०-०
चालू डिपॉझिट	"	०-८-०

सर्व तऱ्हेचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

सी. ह. जोशी, वा. ग. चिरमुले,
बी. ए., बी. कॉम्., मॅनेजर. बी. ए., एलएल. बी., चेअरमन.

बँक ऑफ मराठवाडा

शेड्यूल्ड बँक

स्थापना १९३५

बँकेच्या शाखा

डेकन जिमखाना (पुणे) खडकी, मुंबई (फोर्ट, गिरगांव व दादर) नाशिक, चाळिसगांव, धुळे, जळगांव, फैजपूर, नागपूर, रत्नागिरी, कोपरगांव, हुबळी, सोलापूर, कल्याण, कोल्हापूर व द. हैद्राबाद.

मुख्य कचेरी:
लक्ष्मी रोड, पुणे २

चिं. वि. जोग,
मॅनेजर.

हे पत्र पुणे, पेट मॉबुडा व. नं. ११५११ आर्थिकपण छापसाऱ्यांत केराव गणेश शारंगपाणी यांनी छापिले व
अपवाद वामन काळे, बी. ए. यांनी 'दुर्गाधवास', ८२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे येथे प्रसिद्ध केले.